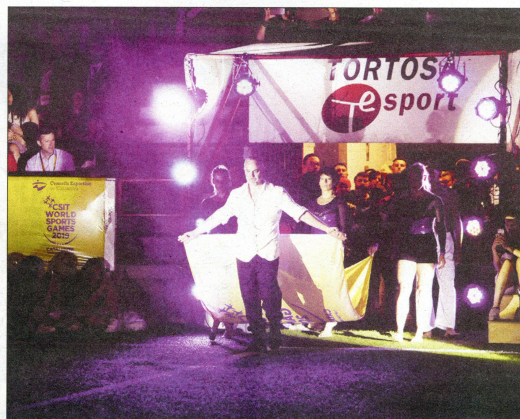

Un esclat alegre amb accent ebrenc

La cerimònia inaugural es va convertir en un desplegament de la cultura popular local i de la il·lusió exhibida pels més de 3.000 esportistes

Diferents moments de la cerimònia inaugural a l'estadi Josep Otero. A l'esquerra, la desfílada de delegacions i a la dreta, Roberto Oliván amb la bandera dels jocs abans de ser hissada. / N. CARO

Tortosa Redacció / Ò.M.J.

Un reguitzell de colors i banderes de més de 40 països i 50 delegacions internacionals va envair dimarts la principal artèria viària de Tortosa, des del Parc municipal fins a l'estadi Josep Otero passant pel pont de l'Estat, en l'avantsala de la cerimònia inaugural dels World Sports Games (WSG) Tortosa 2019. Una cerimònia que es va desplegar al camp del futbol de l'estadi sense la solemnitat de les grans cites competitives però amb la rauxa i sobretot l'alegria que se li pressuposa a uns jocs populars. Esportistes i acompanyants d'arreu del món anaven exhibint les seues ganes de passar-s'ho bé, buscant les càmeres de Canal Terres de l'Ebre -el canal va oferir una retransmissió en directe de tres hores i molt de nivell, en català i anglès i que va generar milers de visualitzacions en línia arreu del món- ja des de la passada prèvia a la desfílada a l'estadi.

Buscant l'escalfor de la gent de Tortosa, que va omplir l'estadi -s'hi van donar cita uns 1.500 espectadors, segons l'organització-; buscant un autòfoto amb la mascota Cuca, la irrupció de la qual va ser un dels moments àlgidament divertits de la cerimònia. Si alguna cosa es respirava en el tret de sortida dels jocs era l'alegria i l'energia dels més de 3.000 participants. Delegacions més nombroses, com les d'Israel o Itàlia, s'alternaven amb delegacions quantitativament més justetes, com la de Corea del Sud, però sempre amb l'alegria per bandera.

L'altra gran bandera compartida va ser, evidentment, la dels WSG Tortosa 2019, portada fins al màstil per a ser hissada per ballarins i el reconegut coreògraf tortosí Roberto Oliván, amb una *performance* -va sonar la simptomàtica cançó *Alegria*, del Cirque du Soleil- que va ser un altre dels moments de més intensitat d'una nit que va fusionar amb brillantor esport,

La mascota, la Cuca, i músics de banda durant la cerimònia. / N. CARO

història, cultura popular, música i festa. Després del torn dels esportistes, van desfilar els gegants de Tortosa, en representació de les tres principals cultures que han poblat la ciutat al llarg dels segles. Després hi va haver els parlaments, en què es va tornar a reivindicar, com els dies previs, la capacitat de Tortosa i les Terres de l'Ebre per a organitzar un esdeveniment internacional d'una magnitud important. L'alcaldeessa Meritxell Ro-

gé i l'acabada de nomenar presidenta de la Diputació, Noemí Llauredó, van posar l'accent local i supralocal, amb vocació d'exportar al món la imatge de l'amfitrió. El conseller de Territori, Damià Calvet, màxim representant de la Generalitat, va projectar un "país d'acollida" i el president de la Unió de Consells Esportius, Jaume Domingo, va reivindicar aquells jocs del 1936 a Barcelona truncats per l'esclat de la Guerra Civil espanyola i

els conceptes de "llibertat i democràcia". El context polític català permetia destacar la presència com a delegacions als jocs, de Catalunya, Catalunya Nord i Occitània. En absència d'Espanya, on no hi ha tradició d'associacionisme de l'esport amateur, la delegació catalana també va portar, això sí, una bandera espanyola.

Els discursos van donar pas als millors moments de la cerimònia: amb el protagonisme esmentat de Roberto Oliván; una representació de la Festa del Renaixement, inclosos els abanderats; pilars de benvinguda a càrrec dels Castellars de Tortosa i dels Xiquelots del Delta i una explosió de música de banda amb la fusió sobre la gespa artificial de l'Otero de diverses bandes del territori. Un castell de focs va cloure la festa, perquè l'acte, volgutament, va tenir molt més de festa que de cerimònia. De fet, l'ambient festiu és el que ha predominat també majoritàriament en els primers dies de competició. ■